

Arrest

nr. 326 570 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X en haar stiefvader X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. STOROJENKO**
 Franklin Rooseveltlaan 348/3
 9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X en haar stiefvader X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 9 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, in aanwezigheid van haar moeder en stiefvader, en van haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat K. STOROJENKO. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in november 2013.

Op 26 september 2024 dient verzoekster als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 december 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 24 december 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens de gegevens in je dossier ben je een Georgisch staatsburger van Georgische origine. Je bent geboren op [...] november 2013 en je bent dus minderjarig. Je kwam samen met je moeder C.M. (CGVS ref. [...], O.V. nr. [...]) en je stiefvader B.V. (CGVS ref. [...], O.V. nr. [...]) naar België. Je hebt 1 broer, B.V. ([...] juni 2020) en 1 zus C.L. ([...] april 2022).

Jullie verlieten Georgië op 19 maart 2022 omdat je ouders problemen kregen omwille van het politieke engagement van je moeder. Je moeder werd gevraagd haar politieke standpunten te herzien en te werken voor de partij Georgian Dream. Je stiefvader werd verschillende keren aangehouden en bedreigd door de politie. Je stiefvader werd ontslagen. Er vonden ook huiszoekingen plaats. Je moeder raakte ook betrokken bij een opzettelijk auto-ongeval en werd met de dood bedreigd.

Op 24 maart 2022 dienden je moeder en je stiefvader een verzoek om internationale bescherming in. Hun verzoek, dat overeenkomstig artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werden ingediend, werd afgesloten door het CGVS met een beslissing 'kennelijk ongegrond' op 22 augustus 2022. Zij tekenden geen beroep aan tegen deze beslissing binnen de wettelijk voorziene termijn.

Op 27 oktober 2022 dienden je moeder en je stiefvader een tweede verzoek om internationale bescherming in. Ze baseerden zich hierbij op dezelfde asielmotieven die zij eerder al hadden aangehaald in het kader van hun eerste verzoek en legden aanvullende verklaringen af. Hun tweede verzoek dat ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend, werd niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS op 27 februari 2023. Zij tekenden geen beroep aan tegen deze beslissing binnen de wettelijk voorziene termijn.

Op 12 april 2023 dienden je moeder en je stiefvader een derde verzoek om internationale bescherming in. Zij haalden hierbij aan dat zij een vrees koesterden voor K.K. en voor A.T. Hun derde verzoek dat ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend, werd niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS op 22 juli 2024. Ook deze keer werd er geen beroep aangetekend tegen deze beslissing binnen de wettelijk voorziene termijn.

Op 26 september 2024 heb je een verzoek om internationale bescherming in eigen naam ingediend. Je vreest dat je moeder en je stiefvader bij terugkeer naar Georgië opnieuw problemen gaan krijgen met de politie. Je hebt ook schrik voor Ivanishvili en je maakt je zorgen over de actuele politieke situatie in Georgië. Daarnaast haal je aan dat je problemen kende in Georgië met een leerkracht die jou slecht behandelde. Je moest hierdoor van school veranderen. Je wil ook niet terug naar Georgië omdat je graag in België bent. Je houdt van je vrienden die je hier maakte en ook van je leerkrachten.

Ter staving van je verzoek leg je volgende documenten neer: jouw Georgisch paspoort, een origineel medisch verslag van je grootmoeder, 2 originele brieven van een Georgische NGO en een origineel schoolattest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratieve dossier, van oordeel is dat er voor jou, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd je tijdens de procedure bijgestaan door je wettelijke vertegenwoordiger, namelijk je moeder C.M. (CGVS ref. [...], O.V. nr. [...]) ; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen op professionele en verantwoorde wijze te behandelen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; heeft je wettelijke vertegenwoordiger de gelegenheid gehad in het kader van het persoonlijk onderhoud om opmerkingen en toevoegingen te geven met betrekking tot jouw asielmotieven en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam

werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door jouw ingediende verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op het vluchtrelaas van je ouders alsook op enkele elementen die jouw scholing en integratie in België betreffen.

Je haalt aan dat je moeder en vader Ivanishvili niet steunden, dat ze op goede mensen stemden en daardoor bedreigd werden, dat je vader werd meegenomen door de politie, dat je ouders werden ontslagen en dat je moeder betrokken was bij een auto-ongeval (CGVS, pg 5 en 6). Deze elementen zijn identiek aan de elementen die eerder door je ouders werden aangehaald in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming en vormen bijgevolg geen eigen feiten die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De problemen van je ouders omwille van de politieke opinie van je moeder werden reeds onderzocht en hebben geen aanleiding gegeven tot een internationale beschermingsstatus. Inzake het eerste verzoek van je ouders nam het CGVS een beslissing 'kennelijk ongegrond' op 22 augustus 2022. Er kon namelijk geen geloof worden gehecht aan hun asielmotieven. Zij tekenden geen beroep aan tegen deze beslissing binnen de wettelijk voorziene termijn. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Het tweede en derde verzoek van je ouders werd niet-ontvankelijk bevonden door het CGVS. Ook tegen deze beslissingen tekenden zij geen beroep aan binnen de wettelijk voorziene termijn zodat ook deze beslissingen definitief zijn geworden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van jouw ouders werd genomen, wordt verwezen naar hun beslissingen waarvan een kopie werd toegevoegd aan je administratief dossier. Bijgevolg kunnen de problemen van jouw ouders en de gevolgen die hun problemen voor jou zouden kunnen hebben in jouw hoofde geen aanleiding geven tot een internationale beschermingsstatus.

De overige door jou ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming ingeroepen motieven kunnen geen afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen:

Je haalt ook aan dat je Ivanishvili, de Georgische regering en de Georgische politie vreest. Je verbindt deze vrees enerzijds aan de problemen die je ouders kenden maar anderzijds ook aan de actuele algemene situatie in je land van herkomst (CGVS, pg 6). Wat de problemen van je ouders betreft werd hierboven al uitgelegd dat deze problemen al werden onderzocht en niet geloofwaardig werden bevonden. Je dient dus bijgevolg zelf ook geen vrees te koesteren voor Ivanishvili of andere belangrijke figuren in Georgië omwille van eerdere problemen van je ouders. Waar je verwijst naar de algemene situatie kan er begrip worden opgebracht voor het feit dat nieuwsberichten over de recente ontwikkelingen in Georgië jou angst aanjagen, maar hieruit kan niet zonder meer worden besloten dat jij hierdoor zelf een risico op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou lopen bij terugkeer. Daartoe moeten er concrete persoonlijke elementen aanwezig zijn die de vrees aantonen, wat bij jou niet het geval is.

Daarnaast verklaar je ook dat je problemen kende op school in Georgië. Je leerkracht op school nr. 4 behandelde je niet goed, ze sprak je namelijk op een onvriendelijke manier aan. Je weet niet waarom je niet goed werd behandeld door je leerkracht (CGVS vragenlijst, 3.5). Je moest hierdoor van school veranderen en de situatie op je nieuwe school was beter (CGVS, pg 7). Dit element werd eerder al aangehaald door je moeder in het kader van haar verzoeken en vormt dus geen eigen element dat een apart verzoek voor jou rechtvaardigt (zie: eerste verzoek moeder, gehoorverslag CGVS, pg 10 en derde verzoek moeder, gehoorverslag CGVS, pg 7). Je moeder verbond je problemen op school bovendien aan haar eigen asielmotieven die ongeloofwaardig werden bevonden zodat er niet zonder meer geloof kan worden gehecht aan jouw problemen op school. Hoe dan ook zijn deze problemen, voor zover er nog enig geloof aan zou worden gehecht, naar aard en intensiteit onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade.

Het feit dat je hier graag wilt blijven, dat je het leuk vindt in België, dat je hier graag naar school gaat en dat je vrienden hebt (CGVS, pg 5 en 7), houdt geen verband met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Deze elementen betreffen louter je integratie in België en ressorteren niet onder de procedure internationale bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je ondertussen gewend bent aan je school in België en dat een overstap naar een school in je land van herkomst om die reden een aanpassing van jou zou vergen (CGVS, pg 7), kan hierin geen intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit gevonden worden. Verder werd er geen enkele concrete en geloofwaardige reden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat je geen toegang zou hebben tot onderwijs in je land van herkomst.

De documenten die je neerlegt, namelijk jouw paspoort, een medisch verslag van je oma, twee brieven van een Georgische NGO en een schoolattest, wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jouw paspoort staat je identiteit en nationaliteit die niet ter discussie staat. Het medisch attest werd opgesteld voor jouw grootmoeder en niet voor jou en rechtvaardigt dus geen afzonderlijk verzoek voor jou (CGVS, pg 8). De verklaringen van de NGO liggen in de lijn van de verklaringen van jouw ouders over hun problemen wegens de politieke overtuiging van jouw moeder. Aangezien aan deze asielmotieven geen geloof kon worden gehecht, kan er evenmin objectieve bewijswaarde worden toegeschreven aan deze brieven. Zij nog opgemerkt dat er een opvallende fout tegen het Engels in de stempel te bemerken is ('cetre' in plaats van 'centre') en dat de hoofding van de documenten weinig professioneel aandoet waardoor er twijfels rijzen bij de authenticiteit van deze brieven. Hoe dan ook vormen deze brieven een aanvullend element bij de voorgaande verklaringen van jouw ouders en geen eigen element voor jou dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Het schoolattest ten slotte staat dat je hier in België naar school gaat, wat niet wordt betwist door het CGVS.

Rekening houdend met voorgaande, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, §4, 57/6, §3, eerste lid, 6° en 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 2 en 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), artikel 22bis van de Grondwet, artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 17 maart 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): COI Focus, "Georgië. Algemene situatie", 12 februari 2025.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *“Practical Guide on Subsequent Applications”*, december 2021, p. 44).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een maatregel tot teruggrijping of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of de commissaris-generaal al dan niet terecht heeft besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is in casu dan ook niet aan de orde.

5.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in haar hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

5.4. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 24 maart 2022 dienen verzoeksters moeder en stiefvader een eerste verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekster als vergezellende minderjarige wordt ingediend. Volgens de verklaringen van verzoeksters moeder en stiefvader vrezden zij bij terugkeer naar Georgië problemen omwille van het politiek engagement van verzoeksters moeder. Op 22 augustus 2022 verklaart de commissaris-generaal het verzoek om internationale

bescherming van verzoeksters (stief)ouders kennelijk ongegrond. Verzoeksters (stief)ouders dienen tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad waardoor deze beslissing een definitieve beslissing is in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 27 oktober 2022 en op 12 april 2023 dienen verzoeksters moeder en stiefvader een tweede en derde verzoek om internationale bescherming in, die op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekster als vergezellende minderjarige worden ingediend. Verzoeksters (stief)ouders baseren zich op dezelfde asielmotieven als die zij hebben aangehaald in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming en leggen aanvullende verklaringen af. Het tweede en derde verzoek om internationale bescherming worden door de commissaris-generaal niet ontvankelijk verklaard op 27 februari 2023 en 22 juli 2024. Tegen deze beslissingen dienen verzoeksters (stief)ouders geen beroep in bij de Raad waardoor deze beslissingen een definitieve beslissing zijn in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 26 september 2024 dient verzoekster als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ze vreest dat haar moeder en stiefvader bij terugkeer naar Georgië opnieuw problemen zullen krijgen met de politie. Ze heeft ook schrik voor Ivanishvili en maakt zich zorgen over de actuele politieke situatie in Georgië. Ze verklaart ook problemen te hebben gehad met een leerkracht in Georgië die haar slecht behandelde waardoor ze van school moest veranderen. Tenslotte wil ze ook niet terug naar Georgië omdat ze graag in België blijft en hier graag naar school gaat. Op 24 december 2024 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en motiveert op goede gronden dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

“Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door jouw ingediende verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op het vluchtrelaas van je ouders alsook op enkele elementen die jouw scholing en integratie in België betreffen.

Je haalt aan dat je moeder en vader Ivanishvili niet steunden, dat ze op goede mensen stemden en daardoor bedreigd werden, dat je vader werd meegenomen door de politie, dat je ouders werden ontslagen en dat je moeder betrokken was bij een auto-ongeval (CGVS, pg 5 en 6). Deze elementen zijn identiek aan de elementen die eerder door je ouders werden aangehaald in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming en vormen bijgevolg geen eigen feiten die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De problemen van je ouders omwille van de politieke opinie van je moeder werden reeds onderzocht en hebben geen aanleiding gegeven tot een internationale beschermingsstatus. Inzake het eerste verzoek van je ouders nam het CGVS een beslissing ‘kennelijk ongegrond’ op 22 augustus 2022. Er kon namelijk geen geloof worden gehecht aan hun asielmotieven. Zij tekenden geen beroep aan tegen deze beslissing binnen de wettelijk voorziene termijn. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Het tweede en derde verzoek van je ouders werd niet-ontvankelijk bevonden door het CGVS. Ook tegen deze beslissingen tekenden zij geen beroep aan binnen de wettelijk voorziene termijn zodat ook deze beslissingen definitief zijn geworden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van jouw ouders werd genomen, wordt verwezen naar hun beslissingen waarvan een kopie werd toegevoegd aan je administratief dossier. Bijgevolg kunnen de problemen van jouw ouders en de gevolgen die hun problemen voor jou zouden kunnen hebben in jouw hoofde geen aanleiding geven tot een internationale beschermingsstatus.

De overige door jou ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming ingeroepen motieven kunnen geen afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen:

Je haalt ook aan dat je Ivanishvili, de Georgische regering en de Georgische politie vreest. Je verbindt deze vrees enerzijds aan de problemen die je ouders kenden maar anderzijds ook aan de actuele algemene situatie in je land van herkomst (CGVS, pg 6). Wat de problemen van je ouders betreft werd hierboven al uitgelegd dat deze problemen al werden onderzocht en niet geloofwaardig werden bevonden. Je dient dus bijgevolg zelf ook geen vrees te koesteren voor Ivanishvili of andere belangrijke figuren in Georgië omwille van eerdere problemen van je ouders. Waar je verwijst naar de algemene situatie kan er begrip worden opgebracht voor het feit dat nieuwsberichten over de recente ontwikkelingen in Georgië jou angst aanjagen, maar hieruit kan niet zonder meer worden besloten dat jij hierdoor zelf een risico op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou lopen bij terugkeer. Daartoe moeten er concrete persoonlijke elementen aanwezig zijn die de vrees aantonen, wat bij jou niet het geval is.

Daarnaast verklaar je ook dat je problemen kende op school in Georgië. Je leerkracht op school nr. 4 behandelde je niet goed, ze sprak je namelijk op een onvriendelijke manier aan. Je weet niet waarom je niet goed werd behandeld door je leerkracht (CGVS vragenlijst, 3.5). Je moest hierdoor van school veranderen en de situatie op je nieuwe school was beter (CGVS, pg 7). Dit element werd eerder al aangehaald door je moeder in het kader van haar verzoeken en vormt dus geen eigen element dat een apart verzoek voor jou rechtvaardigt (zie: eerste verzoek moeder, gehoorverslag CGVS, pg 10 en derde verzoek moeder, gehoorverslag CGVS, pg 7). Je moeder verbond je problemen op school bovendien aan haar eigen asielmotieven die ongeloofwaardig werden bevonden zodat er niet zonder meer geloof kan worden gehecht aan jouw problemen op school. Hoe dan ook zijn deze problemen, voor zover er nog enig geloof aan zou

worden gehecht, naar aard en intensiteit onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade.

Het feit dat je hier graag wilt blijven, dat je het leuk vindt in België, dat je hier graag naar school gaat en dat je vrienden hebt (CGVS, pg 5 en 7), houdt geen verband met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Deze elementen betreffen louter je integratie in België en ressorteren niet onder de procedure internationale bescherming. Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je ondertussen gewend bent aan je school in België en dat een overstap naar een school in je land van herkomst om die reden een aanpassing van jou zou vergen (CGVS, pg 7), kan hierin geen intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit gevonden worden. Verder werd er geen enkele concrete en geloofwaardige reden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat je geen toegang zou hebben tot onderwijs in je land van herkomst.

De documenten die je neerlegt, namelijk jouw paspoort, een medisch verslag van je oma, twee brieven van een Georgische NGO en een schoolattest, wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. Jouw paspoort staat je identiteit en nationaliteit die niet ter discussie staat. Het medisch attest werd opgesteld voor jouw grootmoeder en niet voor jou en rechtvaardigt dus geen afzonderlijk verzoek voor jou (CGVS, pg 8). De verklaringen van de NGO liggen in de lijn van de verklaringen van jouw ouders over hun problemen wegens de politieke overtuiging van jouw moeder. Aangezien aan deze asielmotieven geen geloof kon worden gehecht, kan er evenmin objectieve bewijswaarde worden toegeschreven aan deze brieven. Zij nog opgemerkt dat er een opvallende fout tegen het Engels in de stempel te bemerken is ('cetre' in plaats van 'centre') en dat de hoofding van de documenten weinig professioneel aandoet waardoor er twijfels rijzen bij de authenticiteit van deze brieven. Hoe dan ook vormen deze brieven een aanvullend element bij de voorgaande verklaringen van jouw ouders en geen eigen element voor jou dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Het schoolattest ten slotte staat dat je hier in België naar school gaat, wat niet wordt betwist door het CGVS.

Rekening houdend met voorgaande, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook draagkrachtig.

5.5. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijft.

5.6. Door in het verzoekschrift louter opnieuw te verwijzen naar de problemen met haar leerkracht in Georgië en naar de problemen van haar (stief)ouders omwille van de politieke opinie van haar moeder wordt op generlei wijze afbreuk gedaan aan de vaststelling dat deze problemen reeds werden beoordeeld in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters (stief)ouders en aldus geen eigen feiten betreffen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

5.7. Verder verwijst verzoekster naar de gewijzigde actuele situatie in Georgië en stelt dat zij hierdoor, in geval van terugkeer, niet kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Zij stelt dat Georgië op heden niet meer kan worden beschouwd als een veilig land van herkomst. Verzoekster verwijst naar de COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 11 december 2023 en houdt een betoog inzake de corruptie bij ordehandhavers, de rechterlijke macht en de politie. Verder stelt ze dat er een duidelijke autoritaire tendens merkbaar is sinds de "Georgian Dream" aan de macht is en verwijst naar de in mei 2024 aangenomen "wet op agenten van buitenlandse invloed", de in september 2024 aangenomen "wet betreffende de bescherming van de familiale waarden en minderjarigen", de verkiezingsoverwinning van "Georgian Dream" in oktober 2024 en de beslissing van de "Georgian Dream" in november 2024 tot opschorting van de toetredingsgesprekken met de EU tot 2028. Verzoekster betoogt dat deze ontwikkelingen tot massale protesten in bijna alle steden van Georgië hebben geleid die door de autoriteiten hardhandig werden neergeslagen, dat er volgens ngo's sprake is van een systematische mishandeling en foltering van gearresteerde demonstranten en dat ook journalisten die verslag willen uitbrengen van deze protesten systematisch worden aangevallen door de ordediensten.

Verzoekster betwist dat zij beroep kan doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Georgische autoriteiten, doch de Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete eigen feiten bijbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling die werd gedaan in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van haar (stief)ouders, waarbij omstandig werd vastgesteld dat zij niet aannemelijk maken dat zij, in geval van problemen, geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 12 februari 2025 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 17 maart 2025 wordt verwezen en die een actualisatie betreft van de landeninformatie zoals besproken in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters (stief)ouders, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Verzoekster werpt hier geen ander licht op maar beperkt zich tot het - op algemene wijze - uiten van kritiek op de beschermingsmogelijkheden in Georgië. De Raad wijst erop dat het aan verzoekster toekomt in concreto aan te tonen dat het haar en haar (stief)ouders in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijft. In het verzoekschrift verwijst verzoekster uitgebreid naar algemene informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië maar dergelijke loutere verwijzing naar algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat er in haar hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, noch dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Verzoekster dient zulks in concreto aan te tonen, waar zij echter niet in slaagt.

5.8. Wat betreft het betoog van verzoekster dat rekening dient te worden gehouden met het hoger belang van het kind, waarbij zij verwijst naar artikel 24 van het Handvest en artikel 22bis van de Grondwet, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. In casu komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of zij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten

gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, quod in casu, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het 'belang van het kind' is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: Kinderrechtenverdrag), vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekster en in een aangepaste behandeling van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Zo werd verzoekster gehoord door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van haar moeder en haar advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoekster minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op haar van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van verzoekster. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoekster niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen haar wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door in casu te oordelen dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

5.9. Waar verzoekster ter terechtzitting in vloeiend Frans haar jarenlange verblijf in België sinds 2022, haar studies en integratie in de Belgische samenleving benadrukt, stelt de Raad dat hoewel deze elementen van integratie lovenswaardig zijn en aantonen dat verzoekster zich aanpast aan de omstandigheden van haar verblijf alhier, deze elementen geen risico inhouden voor haar bij terugkeer, laat staan dat zij bij terugkeer naar Georgië daadwerkelijk problemen zal kennen omwille van haar jarenlang verblijf hier. Uit niets blijkt dat verzoekster samen met haar moeder, stiefvader en broer haar leven niet opnieuw zou kunnen opnemen in haar land van herkomst, Georgië.

5.10. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet

5.11. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen van deze bepalingen zijn om deze reden niet dienstig. Ook de aangevoerde schendingen van de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet missen juridische grondslag.

5.12. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens

over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.14. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS